

Veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid 2 Korinthe 3.12–4.2

Rev Dr Jos M. Strengholt

Heliopolis 2016; Arnhem-Nijmegen 2019

Waarom is het dat wij de boodschap van God geloven – dat wij geloven in Jezus Christus als onze Heere en Heiland – terwijl andere mensen die boodschap eenvoudig niet lijken te kunnen zien?

De allereerste kerk stond voor precies dezelfde vraag, vooral met betrekking tot hun volksgenoten, de Joden. Jezus is de Messias van Israël; Jezus is de Verlosser van Israël; waarom zien zij dat niet?

Sommige christenen verweten de apostel Paulus in zijn tijd dat zijn boodschap veel Joden afstootte. Het leek alsof voor Paulus, met de komst van Jezus Christus, de wet van Mozes – het Oude Testament – niet langer zo belangrijk was.

Paulus probeert enkele van deze kritische vragen te beantwoorden in zijn tweede brief aan de Korinthiërs. Ik denk dat zijn antwoord ook voor ons vandaag van groot belang is. Want Paulus laat ons zien hoe wij het Oude Testament zo moeten lezen dat het ons geestelijk tot zegen is.

1. Mozes was bedekt

Allereerst wijst Paulus op een gebeurtenis uit het Oude Testament – hetzelfde gedeelte dat wij zojuist hebben gelezen. Mozes was de berg opgegaan om de wet van God te ontvangen. En wat gebeurde er?

Toen Mozes van de berg afdaalde en weer bij het volk kwam, zeiden de Israëlieten: "Mozes, je gezicht straalt!"

Omdat Mozes in de tegenwoordigheid van God was geweest, straalde de heerlijkheid van God nog steeds van zijn gezicht af. Zo helder was die glans. Daarom deed Mozes een sluier over zijn gezicht.

Dat was omdat de Israëlieten die stralende heerlijkheid niet konden verdragen. Maar het was ook omdat Mozes niet wilde dat zij zouden blijven kijken naar iets dat zou verdwijnen. De heerlijkheid van Mozes was echt, maar zij was tijdelijk.

Paulus gebruikt deze geschiedenis vervolgens op de manier die in zijn tijd gebruikelijk was bij de uitleg van de Schrift. Hij legt haar allegorisch uit.

Mozes wilde niet laten zien dat zijn heerlijkheid aan het verdwijnen was. Daarom bedekte hij zijn gezicht. En volgens Paulus leidde dit ertoe dat de harten van de Israëlieten verhard werden. Hun aandacht bleef zo gericht op de heerlijkheid die zij zagen – de heerlijkheid van Mozes – dat zij niet beseften dat die vergankelijk was. En dan komt Paulus met zijn uitleg. Hij zegt:

De heerlijkheid van het oude verbond, de verhouding tussen God en Zijn volk, was in wezen een heerlijkheid die voorbijging.

De anglicaanse predikant William Barclay schrijft in een van zijn Bijbelcommentaren: "Het Oude Testament was bestemd om overtroffen te worden; niet zoals het verkeerde door het juiste wordt vervangen, maar zoals het onvolledige wordt overtroffen door het volmaakte."

De openbaring die door Mozes kwam, was waar en groot, maar slechts gedeeltelijk; de openbaring die gekomen is in Jezus Christus is volkomen en definitief.

Volgens de apostel ligt er nog steeds een sluier over de Joden wanneer zij Mozes lezen, wanneer zij hun Oude Testament lezen. Eigenlijk, zegt Paulus, ligt die sluier over de lezers van de Heilige Schrift.

Daardoor kunnen zij het Oude Testament niet lezen en daarin Jezus Christus herkennen. Zij lezen de wet en denken dat er nooit iets zal veranderen. Daardoor maken zij het zichzelf onmogelijk om te zien dat nu de tijd van verandering is aangebroken.

Nu is de Messias gekomen, Die boven alle wetten uitgaat. Hij is veel heerlijker dan de wetten die Mozes heeft gegeven.

Maar veel Joden konden dat eenvoudig niet zien.

En zij verhardden hun hart.

Net zo goed kunnen ook wij bedekt zijn, blind zelfs, wanneer wij Gods heilige Schrift lezen, zowel het Oude als het Nieuwe Testament.

Ook wij kunnen de boodschap voor onszelf missen.

Wij kunnen bedekt zijn door vooroordelen. Vaak lezen wij de Bijbel om bevestiging te vinden voor onze eigen opvattingen, in plaats van de waarheid van God te zoeken. We vinden wat we willen vinden en negeren wat we liever niet zien. Dat is selectief lezen.

Zo kunnen wij ons bijvoorbeeld verheugen over alle teksten die spreken over Gods liefde en barmhartigheid, maar de gedeelten overslaan die spreken over Zijn toorn en oordeel.

Of onze sluier is de sluier van ongehoorzaamheid. Vaak is het niet een verstandelijke, maar een morele blindheid die ons verhindert God te zien. Als wij volharden in ongehoorzaamheid, worden wij steeds minder in staat Hem te herkennen.

En wat te denken van de sluier van een onleerzame houding? Zelfs de beste leraar ter wereld kan niets leren aan mensen die denken dat zij alles al weten en niets meer willen leren.

2. Doe die sluier af

Hoe kunnen wij ervoor zorgen dat wij de Bijbel op een vruchtbare manier lezen? Die vraag voelen wij vaak het sterkst wanneer het om het Oude Testament gaat.

Over de Joden zegt Paulus: "Maar wanneer iemand zich tot de Heere bekeert, wordt de bedekking weggenomen" (vgl. 2 Korinthe 3:16, HSV). Bij het lezen van de Bijbel moeten wij altijd Jezus Christus centraal stellen. Hij is het hart van de Heilige Schrift.

Denk aan de bekering van Paulus. Met de Heilige Schrift in zijn hand vervolgde hij de eerste christenen. Maar toen ontmoette hij Jezus Christus op de weg naar Damascus. Pas toen begon hij zijn Oude Testament werkelijk te begrijpen.

Vanaf dat moment vond hij Jezus Christus overal in het Oude Testament. En dat is niet vreemd. Jezus Christus, de Heere, is de Geest. In de heilige Drie-eenheid zijn Vader, Zoon en Heilige Geest één.

Het was de Geest, het was Jezus, Die het Oude Testament inspireerde. Het was onze Heere Jezus Christus Die de wet aan Mozes gaf. Het was Jezus Die de profeten naar Israël zond.

Daarom mogen wij verwachten dat wij ook in het Oude Testament de echo's horen van de boodschap van het Nieuwe Testament. Wij kunnen de voetstappen van Jezus Christus al herkennen in het Oude Testament.

Zo lazen Paulus en de hele vroege kerk de Joodse Heilige Schriften door de bril van het leven, de woorden, het sterven en de opstanding van Jezus Christus. Zij keken terug naar het Oude Testament met Jezus voor ogen.

De allegorische methode van Paulus – zoals hij de geschiedenis van Mozes en de sluier gebruikte – werd kenmerkend voor de uitleg van de vroege kerk. Het paaslam wijst naar Jezus. Abraham die zijn zoon Izak offert – "God zal Zichzelf voorzien van het lam" – wijst naar Jezus. De ark van Noach wijst naar Jezus. De rots waaruit water kwam in de woestijn wijst naar Jezus. De slang die aan een paal werd verhoogd wijst naar Jezus. De tempeldienst van Israël wijst naar Jezus Christus, de ware tempel van God.

Het Oude Testament wijst naar Jezus. De wet en de profeten wijzen naar Jezus. Waarom denkt u dat in de evangeliëlezing Mozes en Elia – de grootste wetgever en de voornaamste profeet van Israël – samen met Jezus verschijnen? Zij, de wet en de profeten, spreken met Hem over wat Hem zal overkomen tijdens de week van Zijn lijden in Jeruzalem.

Wanneer u uw Bijbel leest – en doe dat alstublieft vaak – begin dan met Jezus in het middelpunt te plaatsen. Bid tot Hem of Hij u wil helpen de Schrift te begrijpen.

Bid ook heel concreet dat u uw eigen vooroordelen opzij mag zetten en met een open hart kunt luisteren.

Maar doe dat binnen het kader van de geloofsbelijdenis van de kerk. Lees uw Bijbel met de gehele boodschap van de kerk in gedachten.

En lees met het verlangen om gehoorzaam te zijn. God openbaart Zich aan de reinen van hart.

3. Verandering

Als wij onze Bijbel zo lezen, zo in de kerk luisteren en zo leren denken, beginnen er bijzondere dingen te gebeuren.

Paulus zegt, voortbouwend op zijn allegorie, dat mensen die Jezus Christus hebben ontmoet – christenen – onbedekt zijn. Zij zien de heerlijkheid van God in Jezus en daardoor begint hun eigen gezicht die heerlijkheid te weerspiegelen.

Dat is een wonderlijke verandering. Wij worden veranderd en gaan steeds meer op God lijken. Wie kan dat bevatten? Wij ervaren waarvoor God de mens vanaf het begin heeft bedoeld.

En terwijl Mozes zijn uitstraling geleidelijk verloor, worden wij veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid. Wij gaan steeds meer lijken op Jezus Christus, naar Wie wij blijven kijken.

Het is een wet van het leven dat wij gaan lijken op degenen naar wie wij opzien. Mensen vereren een held en nemen geleidelijk zijn manier van leven over. Als wij ons richten op Jezus Christus, zullen wij uiteindelijk Zijn beeld weerspiegelen.

Hieruit blijkt ook dat Paulus, wanneer hij over vrijheid spreekt, geen losbandige levensstijl bedoelt van: "Laten we maar genieten; het maakt niet uit hoe we leven."

Integendeel, het zien op Jezus Christus herstelt ons tot de mens zoals God hem bedoeld had vóór de zondeval van Adam en Eva. Een vernieuwde mensheid die God dient, omdat Jezus Christus, onze Heere, ons leven verandert.

Ons denken wordt vernieuwd doordat wij ons richten op God en van Hem leren door Zijn Woord, in de kerk, uit boeken en door andere mensen. Dat proces wordt ondersteund door de aanwezigheid van de Heilige Geest in ons leven. Hij verandert ons gedrag.

Daarin heeft ook de wet nog een plaats; niet de onderdelen van de wet die bedoeld waren om Israël als volk af te zonderen, of de voorschriften die vooral nuttig waren voor de landbouwsamenleving van Israël drieduizend jaar geleden.

Maar de morele geboden houden ons een norm voor het leven voor. Jezus heeft die volmaakt uitgelegd en voorgeleefd.

Zijn leven laat ons de werkelijke betekenis van de wetten van het Oude Testament zien.

Wij moeten daarom niet denken dat wij Jezus en Paulus tegenover de wet kunnen uitspelen. Jezus en Paulus houden ons vaak genoeg Gods geboden en regels voor, om ons eraan te herinneren wat God wil en wie wij behoren te zijn.

Maar Jezus Zelf is een veel helderder en zuiverder spiegel. Hij helpt ons de wil van God én onszelf te zien. Hij helpt ons ook de wet goed te begrijpen.

U bent deel van Gods grote plan om de mensheid te vernieuwen. Uw leven weerspiegelt Gods heerlijkheid. Allereerst omdat u door Hem bent geschapen; vervolgens omdat u door Hem bent verlost; en ook omdat u wordt veranderd om op Hem te lijken.

Kijk daarom naar uw broeders en zusters, en u zult ook in hun leven iets van Jezus zien. Zij zijn onvolmaakt, zeker. Maar wat dan nog? Wanneer anderen naar u of naar mij kijken, zien zij dezelfde onvolmaaktheden, of misschien nog meer.

Wij zouden niet te veel moeten spreken over de tekortkomingen van anderen. Die anderen zijn zich waarschijnlijk net zo bewust van hun zonden en slechte gewoonten als u van de uwe.

Laten wij daarom genadig zijn voor elkaar en ook voor onszelf. In plaats van elkaar voortdurend op onze fouten te wijzen, kunnen wij elkaar beter aansporen om tijd door te brengen met Jezus Christus.

Die donkere plekken in onszelf en in anderen mogen wij wel zien en erkennen, om vervolgens te veranderen. Maar die verandering vindt vooral plaats wanneer wij kijken in het stralende gezicht van Jezus Christus. Zijn licht legt bloot wie wij werkelijk zijn en neemt de bedekking weg.

Paulus schrijft dit alles aan mensen die hem in de gemeente van Korinthe veel moeilijkheden bezorgden. Hij had meer dan genoeg reden om hen te bekritisieren. Toch doet hij dat vanuit een houding van volledige aanvaarding van de ander als Gods maaksel en als de tempel waarin God woont.

Conclusie

Laten wij daarom ons leven richten op Jezus Christus. Gods wetten zijn goed, maar Jezus Christus is God Zelf.

Deze gerichtheid op Jezus in plaats van op de wet maakt ons niet minder gehoorzaam aan God; zij helpt ons juist Hem beter te gehoorzamen.

God is bezig ons te vernieuwen. Ieder van ons maakt deel uit van Gods nieuwe mensheid.

En hoe meer wij ons richten op Jezus Christus, des te heerlijker zal dat worden.

Amen.

